

विश्वजिह्ववति । अनीतासु चेदक्षिणासूत्रापहेदोऽदक्षिणाऽसंस्थाप्य पुन-
राहारः ॥७॥ देवः ज्योतिष्टोमे अर्धयुप्रतिप्रस्थातृप्रस्तोत्रुद्गातृप्रतिहृतृसुन्वतां पर-
स्परमन्वारब्धानां पवमानार्थं गमनं विहितम् (१.६.२७) . तत्र दक्षिणानयनात्प्राक्
प्रातःसत्रने यदि उदः उद्गातुर्विभागः प्रस्तोतुः कृतान्वारम्भस्य विभागो भवति तदा
तं प्रारब्धं यज्ञं दक्षिणादानवर्जितं समाप्य पुनः तस्य यज्ञस्य ऋत्विग्वरणादारभ्य पुनः
करणम् । प्रस्तोता चेद्वक्षणे वरं दत्त्वा पुनर्वरणम् ॥८॥ प्रस्तोता चेदप-
ह्नियते [अन्वारब्धो विसृजेत्] ब्रह्मरणम् प्रस्तोतुः । प्रतिहृता चेत्सर्ववे-
दसं देयम् ॥९॥ युगपच्चेद्विरोधाद्विकल्पः ॥१०॥ उद्गातृप्रतिहृर्त्रैर्युगपदपहेदे
विरोल्यो नैमित्तिकस्य । देवः तदा उद्गात्रपहेदनिमित्तं तस्यादक्षिणं समापनं
प्राप्नोति प्रतिहृत्रपहेदनिमित्तं च तस्मिन्नेव प्रयोगे सर्वस्वदानं प्राप्नोति ।

पूर्वदौर्बल्यमानुपूर्व्ये प्रकृतिवत् ॥११॥ अनयोरेवानुपूर्व्यापहेदे पूर्वनिमित्तं दु-
र्बलम् उत्तरं च बलवत् . पूर्वविज्ञानानुपमर्दनेनोत्तरस्यानुत्पत्तेः . तद्यथा प्राकृ-
तं कौशं विज्ञानं विकृतौ चोदकप्रातं प्रत्यक्षेण शरविज्ञानेन बाध्यतऽएव ।

यस्मिन्नहनुद्गात्रपहेदोऽहर्गणे तस्यावृत्तिः ॥१२॥ देवः द्विरात्रादावहर्गणे यस्यां
सुत्यायामुद्गादो भवति तदेवैकमहर्दक्षिणं कृत्वा तस्यैकस्याहो व्युत्क्रामतेत्यत
आरभ्यावृत्तिः न सकलस्याहर्गणस्य . अनीणास्वित्युक्तत्वात् (७) तृतीयस-
वनेऽपहेदेऽनादिष्टमेव भवति अन्यस्यानुक्तत्वात् . सत्तेषु तु तेषामदक्षिणात्वात्
आवृत्तिरेव तस्याहः । पव्युदक्या दीक्षात्रपाणि निधाय सिकतास्वासीतो-
पस्रवणात् ॥१३॥ [ज्योतिष्टोमादौ दीक्षितस्य] पत्नी रजस्वला दीक्षात्रपाणि शङ्का-
दीनि निधाय सिकतासीत आ रक्तविरमणात् । तिष्ठेत्संधिवेलयोः ॥१४॥ देवः
प्रातःसंध्याकाले सायंसंध्याकाले च सिकतास्वेव तिष्ठेत् । वेदिसमीपे सु-
त्यासु ॥१५॥ देवः सुत्यासु वर्तमानासु सिकतासूपविशेत् संधिवेलयोर्वेदिसमीपे
सिकतास्वेव तिष्ठेत् । त्रिरात्रान्ते गोमूत्रमिश्रेणोदकेन स्नापयित्वा परिधा-
नादि करोति सांनिपातिकम् ॥१६॥ देवः रजोदर्शनाच्चतुर्थेऽहनि स्मृत्युक्तस्नाना-
नन्तरं गोकेन तां रजस्वलां स्नात्वा वासःपरिदि कर्म सांकं संनिपत्योपकारकं
करोति नाराडुपकारकं दीक्षणीयाभूम्युल्लेखनादि । प्रजातायाश्च दशरात्राद्-